

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 listopada 2021 r.

DIH-2.712.70.2021.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 172/2021

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) oraz w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego dotyczącego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez przedsiębiorcę, p. Annę Kubis prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Produkcyjno-Usługowo-Handlowy Anna Kubis, Krzycko Wielkie, (...) - zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 15 września 2021 r. DIH-2 Nr 138/2021, nakładającą na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 4050,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: cztery tysiące pięćdziesiąt zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0238/21/4750 w wysokości 557,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 9548/21/4750 w wysokości 244,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3.249,00 zł (uwzględniającej VAT)

postanowił utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 12 lipca 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy (...), w punkcie składu węgla (...), (zwanego dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”). W dniu rozpoczęcia kontroli w placówce handlowej nie było przedsiębiorcy ani osoby

upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy. Inspektorzy czynności kontrolne przeprowadzili w obecności „osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa” tj. pracownika przedsiębiorstwa. Ustalono, że w dniu kontroli w składzie oferowane jest paliwo stałe tj.: orzech 28, orzech, ekogroszek import, ekogroszek, kostka import, ekomiął, brykiet union (Niemcy). W trakcie kontroli przeprowadzonej 15 czerwca 2021 r. upoważnieni pracownicy akredytowanego laboratorium, w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, (dalej jako: „Wielkopolski WIH”), pobrali do badań ze zwalut o wielkości 26,25 ton próbki węgla kamiennego ekomiął tj. próbkę paliwa stałego nr 0238/21/4750 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9548/21/4750 w ilości 42,55 kg próbka paliwa stałego i 41,40 kg próbka kontrolna paliwa stałego na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.87.2021. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekomiął osoba czynna przedstawiła świadectwo jakości bez numeru. Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIH, przekazali próbkę węgla kamiennego ekomiął nr 0238/21/4750 i próbkę kontrolną nr 9548/21/4750 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o. o., według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 20/2006982/599-2 wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego bez numeru. Upoważnienie i protokół kontroli zostały przesłane przedsiębiorcy pismem z 16 czerwca br. i odebrane przez stronę 18 czerwca br. Protokół zawierał pouczenie o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706). Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Uwag nie wniesiono.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o. o. (sprawozdanie z badań laboratoryjnych Nr 20/2006982/599-002 z 24 czerwca br.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 15 czerwca br. węgiel kamienny ekomiął (o nr próbki 0238/21/4750), po uwzględnieniu odchyłeń określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (bez numeru), z uwagi na przekroczony parametr:

- zawyżoną zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 5,60%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 4,33%,
- zaniżoną wartość opałową, którego wynik badania wyniósł 25,20 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 26,493 MJ/kg,

- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 12,4%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 9,6% .

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0238/21/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 9548/21/4750 pobranej 15 czerwca br., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o. o. Badanie próbki kontrolnej nr 9548/21/4750, po uwzględnieniu odchyłeń określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (bez numeru), z uwagi na przekroczoną zawartość parametru:

- zawyżoną zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 5,9%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 4,33%,
- zaniżoną wartość opałową, którego wynik badania wyniósł 25,05MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 26,493MJ/kg,
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 12,4%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 9,6%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekomiast jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego przekazanym przez stronę.

Wielkopolski WIIH, pismem z 5 lipca br. poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekomiast oraz okazał stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych Nr 20/2006982/599-002 z 24 czerwca br. dla próbki paliwa stałego o nr 0238/21/4750 oraz sprawozdanie z badań laboratoryjnych Nr 20/2006982/599-002/K z 24 czerwca br. dla próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 9548/21/4750. Strona odebrała pismo wraz ze sprawozdaniami z badań laboratoryjnych 7 lipca br.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badania laboratoryjnego przeprowadzonego przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o. o., zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwany dalej: „kpa”, pismem z 6 sierpnia br., powiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla

kamiennego ekomiata jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z 23 sierpnia br. wskazała, że na kontroli był obecny jej syn, który poinformował, że nie ma aktualnej wiedzy na temat sytuacji w firmie ponieważ jest pierwszy dzień w pracy po urlopie. Telefonicznie strona wyraziła zgodę na pobranie próbek jednak nie miała świadomości, że będą brane również wzory druków świadectw jakości. Syn wskazał miejsce, w którym przechowywane są gotowe druki świadectw jakości, ale nie miał wiedzy których aktualnie dostaw dotyczą. Nie posiadał wiedzy o zmianach jakie zaszły w nowych dostawach i że świadectwa wystawione są już na podstawie świadectw jakości dostawców, a nie jak uprzednio, na podstawie szczegółowych wyników laboratoryjnych, które strona otrzymywała od dostawcy. Świadectwa pobrane w firmie były nieaktualne i nie dotyczyły dostaw, które wskazano przez pracowników Inspekcji Handlowej do badań. Badana dostawa zakupiona została 30 kwietnia br., a pierwsza sprzedaż tej dostawy została dokonana 12 czerwca br. (...)ton ekomiata). Na fakturze dokumentującej tą sprzedaż widnieją 2 pozycje, pierwsza dotyczy zakupu z poprzedniej dostawy w ilości (...) oraz pozycja druga na zakup (...) z nowej dostawy. Klient ten otrzymał dwa świadectwa jakości osobno na starą oraz na nową dostawę (strona dołączyła do pisma załączniki). W związku z powyższym strona wniosła o dołączenie tych załączników jako dowodów do sprawy. Wniosła również o uchylenie należności pieniężnej, odstąpienie od nałożenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz o odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej z tytułu wystawienia świadectwa jakości niezgodnego ze stanem faktycznym, ponieważ świadectwo jakości zgromadzone w materiale dowodowym przez kontrolujących nie dotyczyło się badanej dostawy.

Decyzją z 15 września br. DIH-2 Nr 138/2021 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 4050,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: cztery tysiące pięćdziesiąt zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0238/21/4750 w wysokości 557,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 9548/21/4750 w wysokości 244,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej

równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3249,00 zł (uwzględniającej VAT).

W piśmie z 1 października br. przedsiębiorca wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 15 września br. DIH-2 Nr 138/2021. Strona podkreśliła, iż nie była obecna podczas kontroli, zaś jej syn - obecny podczas kontroli - nie posiadał wiedzy by móc przedstawić kontrolującym właściwe dokumenty (w tym świadectwa jakości) przyporządkowane do wytypowanej próbki paliwa stałego - węgla kamiennego ekomiął. Świadectwa pobrane w firmie były nieaktualne i nie dotyczyły dostaw, które wskazano przez pracowników Inspekcji Handlowej do badań. Badana dostawa zakupiona została 30 kwietnia br., a pierwsza sprzedaż tej dostawy została dokonana 12 czerwca br. (...) ekomiątu). Na fakturze dokumentującej tą sprzedaż widnieją 2 pozycje, pierwsza dotyczy zakupu z poprzedniej dostawy w ilości (...) oraz pozycja druga na zakup (...) z nowej dostawy. Klient otrzymał dwa świadectwa jakości.

Pismem z 11 października br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę, że na podstawie art. 10 kpa, stronie postępowania przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 5 listopada br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 7 grudnia br.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą niniejszego postępowania jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadął wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż prowadząc ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł się na wynikach badań, przeprowadzonych przez niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie. Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o. o.,

(sprawozdanie z badań laboratoryjnych Nr 20/2006982/599-002 z 24 czerwca br.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 15 czerwca br. węgiel kamienny ekomiął (nr próbki 0238/21/4750) po uwzględnieniu odchyłeń określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (bez numeru) z uwagi na przekroczony parametr:

- zawyżoną zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 5,60%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 4,33%,
- zaniżoną wartość opałową, którego wynik badania wyniósł 25,20 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 26,493 MJ/kg,
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 12,4%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 9,6% .

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0238/21/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 9548/21/4750 pobranej 15 czerwca br., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o. o. Badanie próbki kontrolnej nr 9548/21/4750, po uwzględnieniu odchyłeń określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez stronę (bez numeru) z uwagi na przekroczoną zawartość parametru:

- zawyżoną zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 5,9%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 4,33%,
- zaniżoną wartość opałową, którego wynik badania wyniósł 25,05MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 26,493MJ/kg,
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 12,4%, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie 9,6%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekomiął jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego przekazanym przez stronę.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wyjaśnić, iż w myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały,

że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, tj. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbek kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekomiat nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie zawartości popiołu, wartości opałowej oraz wilgoci całkowitej. Zatem istnieje zgodny z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbek kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a omawianej ustawy sprowadza się do tego, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, że paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jeśli natomiast paliwo takie nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub przez stronę postępowania. W niniejszym postępowaniu ustalono, iż faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekomiat nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości, w zakresie parametrów zawartość popiołu, wartość opałowa oraz zawartość wilgoci całkowitej, co w konsekwencji powoduje, że koszty badań ponosi przedsiębiorca.

Z kolei zgodnie z art. 24 ust. 4a, Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbek paliwa stałego i próbek kontrolnej paliwa stałego. W niniejszym postępowaniu ustalenie wysokości należności

pieniężnej nastąpiło w oparciu o fakturę VAT Nr 10279427 wystawioną 12 lipca br. przez SGS Polska Sp. z o. o., za badanie próbek węgla kamiennego ekomiął - załącznik nr 1 do ww. faktury poz. nr 2, próbka paliwa stałego nr 0238/21/4750 w wysokości 557,00 zł (uwzględniającej VAT), poz. nr 3 próbka kontrolna paliwa stałego nr 9548/21/4750 w wysokości 244,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz za pobranie do badań laboratoryjnych ww. próbek - załącznik nr 3 do ww. faktury poz. nr 2 na kwotę 3249,00 zł (uwzględniającą VAT), co stanowi łączną kwotę 4050,00 zł (uwzględniającą VAT). Fakt ten wskazano w treści uzasadnienia decyzji z 15 września br. DIH-2 Nr 138/2021.

Odnosząc się do argumentacji strony, zawartej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z 1 października br., należy zauważyć, iż jest ona tożsama z argumentacją zawartą w piśmie z 23 sierpnia br. i sprowadza się do twierdzenia, iż kontrola odbyła się podczas nieobecności przedsiębiorcy, zaś osoba obecna podczas kontroli nie posiadała wiedzy, by móc przedstawić kontrolującym właściwe dokumenty (w tym świadectwa jakości) przyporządkowane do wytypowanej próbki paliwa stałego - węgla kamiennego ekomiął. W konsekwencji kontrolującym przekazano świadectwa, które nie dotyczyły pobranych przez kontrolujących próbek węgla kamiennego - ekomiął. Tym samym strona nie wskazała żadnych nowych okoliczności i dowodów w sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonując oceny wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Dowodami w sprawie są ustalenia i dokumenty uzyskane w toku kontroli i udokumentowane protokołem. Podkreślenia wymaga, że protokół kontroli z 15 czerwca br. należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Odnosząc się zatem do stanowiska dotyczącego obecności w toku kontroli syna strony, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie wyjaśnia, że został on uznany za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm), w obecności której przeprowadzono kontrolę, która dla pobranego do badań paliwa stałego ekomiął przedstawiła stosowny wzór świadectwa jakości. Świadectwo to zostało poświadczane przez nią za zgodne z oryginałem. Przekazała ona kontrolującym również dokumenty dotyczące pochodzenia i jakości kontrolowanego paliwa. Ponieważ strona nie była obecna podczas kontroli upoważnienie i protokół kontroli zostały przesłane przedsiębiorcy pismem z 16 czerwca br. i odebrane przez stronę 18 czerwca br. Protokół zawierał pouczenie o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie do wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r.

poz. 1706) - do protokołu nie wniesiono żadnych zastrzeżeń tym samym strona potwierdziła, że próbki zostały pobrane prawidłowo, w tym też, że nastąpiło to w warunkach i na zasadach w jakich dokonuje ona sprzedaży kontrolowanego towaru. Strona nie wskazała w wymaganym terminie, że do badanej partii paliwa stałego zostało przekazane inspektorom niewłaściwe świadectwo, że nastąpiła pomyłka. Nie poinformowano również, że świadectwo przekazane przez osobę czynną było nieaktualne i nie dotyczyło dostawy, która została wskazana do badań przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Strona zaczęła kwestionować protokół dopiero, gdy otrzymała informację o wszczęciu postępowania w sprawie obciążenia ją kosztami za przeprowadzone badania laboratoryjne.

Zgodnie z art. 49 ust. 10 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U z 2021 r. poz. 162), dalej jako: „Prawo przedsiębiorców”, w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi przedsiębiorcy lub osobie zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm.) lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. Przepis art. 50 ust. 3 Prawa przedsiębiorców stanowi, że przedsiębiorca wskazuje na piśmie osobę upoważnioną, o której mowa w ust. 1, w szczególności w czasie swojej nieobecności.

Ponownie wypada zauważyć, iż w praktyce każdy przypadek niedopełnienia przez kontrolowanego obowiązku z art. 50 ust. 3 Prawa przedsiębiorców, tj. niewskazanie na piśmie osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy przed organami kontroli, skutkuje wszczęciem i prowadzeniem kontroli w obecności pracownika, który zostaje uznany za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa. W przypadku, gdy przedsiębiorca takiej osoby nie wyznaczył, powinien się liczyć z konsekwencjami, które z tego zaniedbania wynikają. Przedsiębiorca odpowiada za działania pracownika w czasie swojej nieobecności co też potwierdził wyrok WSA Syg akt SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. jak również wyrok WSA Syg VI SA/Wa 2694/20 z 13 kwietnia 2021 r. W ocenie Sądu „zasadnie wskazał organ, że skarżący powinien przeszkolić taką osobę, bo to ona reprezentuje przedsiębiorcę przed organami kontroli”. Fakt, że pracownik nie posiadał wiedzy na temat paliwa stałego oferowanego do sprzedaży na placu nie ma znaczenia w sprawie. Strona powinna była przeszkolić pracowników, gdyż pod jej nieobecność to oni sprzedają towar klientom i wydają do niego stosowne świadectwa jakości. Zgodnie bowiem z art. 6c ust. 1 ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości” oraz zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy wskazuje w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że strona sama przyznała w piśmie z 23 sierpnia br., iż w toku kontroli dokonywane były z nią telefoniczne ustalenia.

Pamiętać należy, że strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność strony polega na obrocie towarami, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę protokołu, do którego - jak już wskazano powyżej - nie wniesiono uwag.

Podsumowując powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji z 15 września br. DIH-2 Nr 138/2021, nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 4050,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: cztery tysiące pięćdziesiąt zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0238/21/4750 w wysokości 557,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 9548/21/4750 w wysokości 244,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3249,00 zł (uwzględniającej VAT).

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), oraz art. 130 kpa, przedsiębiorca, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r.

w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/